

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-03-57226 מדינת ישראל נ' עודה(עציר)

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל
משטרת ישראל
תביעות שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד יסמין נוי ודורית סבן

המאשימה

נגד

כטייר עודה (עציר)
באמצעות ב"כ עוה"ד נעמה אלחדד ושי
טובים

הנאשם

גזר - דיין

א. ההרשעה והעובדות:

לאחר הליך הוכחות הורשע הנאשם ברצף אחד של שלוש עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז – 1977 (כלפי מפקד המשמרת חייר עלווה) ובעבירה אחת של תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק הנ"ל (יריקה על הסוהר מני חיים).

אפנה אל הממצאים והמסקנות שבהכרעת-הדין מיום 29.10.19.

במסגרת הכרעת-הדין קבעתי כי המאשימה הוכיחה את רצף האירועים הבא:

הנאשם היה עצור באגף ההפרדה של כלא איילון.

הנאשם ירק על הסוהר מני חיים.

הנאשם הכה בדלת הברזל של תא המעצר.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-03-57226 מדינת ישראל נ' עודה(עציר)

מני חיים הזעיק את מפקד המשמרת, חייר עלווה ואת צוות הסוהרים.

חייר עלווה הגיע אל המקום יחד עם הסוהרים.

חייר עלווה ניהל עם הנאשם משא ומתן ובמסגרתו ביקש ממנו להושיט את ידיו מבעד לאשנב דלת התא לכבילתו.

הנאשם סירב.

הנאשם איים על חייר עלווה באומרו לו את המלל, המתואר באישום, כלומר שאם יכנסו לתא יזיין אותו.

לאחר מכן, הנאשם אחז במקל בידו לאות איום.

חייר עלווה הורה לצוות להתחמש בצידוד כניסה לתא.

הסוהרים עשו כן - אירעה פריצה אל תוך התא.

הנאשם הוטח לאחור, התנגד למעצרו, בסופו של דבר נכבל, הורס, הוצא מן התא, הובל מדמם אל המרפאה.

במרפאה, איים הנאשם פעם נוספת על חייר עלווה ולאחר מכן, פעם שלישית עת הובל אל הצינוק, באומרו לו "עשית את הטעות של החיים שלך אתה לא יודע למה אני מסוגל" וכן שידאג שיפתחו לו את הפנים וזה עניין של זמן.

זיכיתי את הנאשם מן הספק, משנטען כלפיו בכתב-האישום על שאירע בתוך תא המעצר שלו.

ב. מתחם ענישה אחד:

התכליות העומדות אחר עבירות האיומים, שאותן ביצע הנאשם הן השמירה על שלווה נפשו של האזרח בכלל, ובמקורו של סוהרים מפני דברי הפחדה, איום והקנטה אשר יכולים לטעת בהם פחד וחלחלה, ובמקורו מתווספות תכליות מיוחדות, שעניינן החובה לאפשר לגורמי אכיפת החוק בתוך כותלי הכלא לבצע את עבודתם בתנאי עבודה מיוחדים.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-03-57226 מדינת ישראל נ' עודה(עציר)

התכליות העומדות אחר עבירה התקיפה במקרנו הן מניעת הפגיעה בגופו וכבודו של הסוהר ובנוסף ההגנה על יכולתם של סוהרים לבצע את עבודתם בשמירה על הסדר והחוק ללא מורא ופחד פן יאונה להם רע, קלה כחמורה.

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע **מתחם ענישה כולל** (התנאים שנקבעו בהלכות ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נגד דלאל** – 2.9.15 : ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נגד מדינת ישראל** - 29.10.14) **שנע בין עשרה חודשי מאסר בפועל עד 24 חודשי מאסר בפועל.**

אפנה אל פסקי-הדין הבאים שאותם יש לאבחן לנסיבותיהם :

רע"פ 4935/17 **שפדיה סימנדויב נגד מדינת ישראל**, תק-על 2017(3), 8730 :

הנאשם, אסיר, הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שאיים ארבע פעמים על מפקד אגף ההפרדה, בין השאר, באחת הפעמים נוכח הוראתו של מפקד האגף כי הלה יושיט את ידיו מבעד לאשנב כדי לכבול אותו. נקבע מתחם שבין **מאסר בפועל למספר חודשים ועד 18 חודשים**. **נדון ל – 18 חודשי מאסר בפועל.**

בית-המשפט העליון קבע :

"בענייננו, היו הערכאות הקודמות תמימות דעים, כי נוכח חומרת העבירות, **והעובדה כי המבקש לא הורתע מביצוען חרף הרשתו בעבירות דומות בעבר, אין מנוס מלהשית עליו עונש מאסר משמעותי, במצטבר למאסר הממושך שהוא מרצה בלאו הכי. אין ספק בידי, כי 18 חודשי מאסר כעונש לעבירות איומים הינן, ככלל, בגדר עונש חמור. ואולם, נוכח מכלול הנסיבות, במקרה דידן, סבורני כי עונש זה היה הכרחי. **העובדה כי המבקש שב וחזר על מעשיו**, גם לאחר שכבר התנהלו נגדו ההליכים הפליליים בתיק דנן, ממחישה לטעמי כי אכן העונש הינו מאוזן וראוי, וכי אל לו למבקש להלין אלא על עצמו. אני תקווה כי המבקש ישפר את דרכיו בתוך כתלי בית המאסר, על מנת שלא ישוב ויסבך עצמו פעמים נוספות, בעבירות כגון דא".**

רע"פ 31/15 **אפרסמון נגד מדינת ישראל** (20.1.15) :

נאשם, אשר נשך שוטר תוך כדי התנגדות למעצרו במסגרת פעולות לפינוי ישוב, נעדר עבר פלילי, נקבע מתחם שבין **מספר חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל**. **נדון ל – 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-03-57226 מדינת ישראל נ' עודה(עציר)

רע"פ 8253/11 לורנס נגד מדינת ישראל, תק-על 2011(4), 8363 :

הנאשם, אסיר בכלא איילון, הורשע לאחר ניהול הוכחות ב-7 עבירות של איומים, 4 עבירות של העלבת עובד ציבור ועבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, כלפי עובדת סוציאלית, בעל עבר פלילי, נדון ל – 24 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1922/11 יניב רחמימוב נגד מדינת ישראל, תק-על 2011(1) 3445 :

הנאשם הורשע עקב הודאתו בעבירות של תקיפת שוטר ואיומים. הוא החל לאיים על שוטרים, להקניטם, החל לתקוף אותם, בעת שאלו ניסו להכניסו לניידת המשטרה. בנוסף, צורף לתיק זה כתב-אישום נוסף בו הודה בעבירה של הפרת הוראה חוקית. בעל עבר פלילי. נדון ל – 18 חודשי מאסר פועל.

רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל, תק-על 2008(2), 10095 :

נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שאיים על גרושתו "בפגיעה שלא כדין בגופה ובחרותה של המתלוננת, כל זאת בכוונה להפחידה", נעדר עבר פלילי, נדון ל – 12 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 10038/08 בביזייב נגד מדינת ישראל (30.11.08) :

נאשם אשר הורשע בעקבות הודאתו בשתי עבירות של איומים על שוטר, הוחמר עונשו מעונש מותנה ל – 4 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 1608-01-08 עלווה נגד מדינת ישראל (30.4.08) :

נאשם, בעל עבר פלילי, שהורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שאיים על עובדים סוציאליים בבית הכלא נדון ל – 8 חודשי מאסר בפועל שהצטברו לתקופת מאסרו בת 17 שנה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-03-57226 מדינת ישראל נ' עודה(עציר)

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

העבירות אותן עבר הנאשם חמורות, במיוחד כאשר הן מבוצעות בידי עצור כלפי סוהרים.

בהיותו עצור, השמיע הנאשם איומים חריפים כלפי מפקד המשמרת וירק על פניו של סוהר אחר.

היריקה על פניו של הסוהר מני חיים מהווה מעשה שכל כולו עלבון צורב - בעניין זה אפנה לדברים שכתבתי בהכרעת-הדין, כלומר: "...אין להשלים עם התנהגות שכזו...". ואכן, אי השלמה שכזו בהחלט תתורגם לענישה מחמירה.

כאמור, מעבר לחומרה הנודעת שיש לעבירות איומים ולעבירת התקיפה, קיימת חומרה יתירה כאשר המבצע הינו עצור כלפי סוהריו.

בית-המשפט העליון קבע בע"פ 5214/13 מחמוד סירחאן נגד מדינת ישראל, תק-על 2013(4), 12674 ויש לקבל את הדברים, בשינויים המחויבים, גם למקרנו ולהחיל את הגיונם ביחס לסוהרים:

"יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק....מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות... אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד...מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה...."

וכן בע"פ 9878/09 מדינת ישראל נגד רמי מוסא, תק-על 2010(3) 4197 – שוב בשינויים המחויבים ביחס לסוהרים, שהרי אין הבדל עקרוני שכן שוטרים מתמודדים עם עבריינות מחוץ לכותלי הכלא וסוהרים מתמודדים עם עבריינות בתוך כתלי הכלא:

"הדעת אינה סובלת מעשי תקיפה על נציגי החוק אשר עושים את עבודתם נאמנה למען שמירת הסדר הציבורי ובטחון הציבור. יש להוקיע מעשים בהם אדם עושה דין לעצמו ומפריע לעובדי ציבור במילוי תפקידם בכלל ולשוטרי משטרת ישראל בפרט. מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-03-57226 מדינת ישראל נ' עודה(עציר)

הדמוקרטיה בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, כפי שצינתי, וזאת על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. הציבור נותן את מבטחו בשוטרי משטרת ישראל, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים"...בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם...שומה על רשויות אכיפת החוק לספק הגנה אפקטיבית לשוטרי משטרת ישראל לאור הצורך החברתי, כי הם יבצעו את תפקידם ללא כל מורא....".

וכן, ברע"פ 5940/06 **מרדכי גל נגד מדינת ישראל**, תק-על 2006(4), 4708 :

"המבקש תקף עובד ציבור ואף איים על חייו, אך ורק בשל העובדה שהחלטותיו של עובד הציבור לא תאמו לאינטרסים האישיים שלו. מדובר בהתנהגות נלוזה כנגד עובד ציבור אשר מילא את תפקידו. הנני מצדיק אפוא את החלטת בית-המשפט המחוזי להחמיר בעונשו של המבקש הן משום עברו הפלילי הכולל הרשעה בעבירה של תקיפת עובד ציבור, הן בשל האינטרס הציבורי הדורש, כי החוק יספק הגנה אפקטיבית על אנשי הציבור והן לאור הצורך החברתי, כי אלה האחרונים, יבצעו את תפקידם ללא כל מורא. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם, כי הוא עצור בעל מעמד בכיר, בעל השפעה על עצורים רבים אחרים".

(2). בכירותו של הנאשם בעולם העברייני :

במהלך עדותו במשפט העיד הנאשם אודות מעמדו הרם בעולם העברייני.

כך, למשל, לדבריו, **ביכולתו לגרום לכך שבמילה אחת, עשרות עצורים/אסורים ירדו לצינוק** (עמוד 136 שורה 16 והלאה, עמוד 164 שורה 24 והלאה).

עוד הוסיף כי רואה את עצמו "אני אסיר נציבות...אני מתנהל מול **דרגות בכירות**" (עמוד 134 שורה 10 והלאה).

וכן : "אני אסיר יש לי מעמד...**יש לי מעמד בבית סוהר**" (עמוד 136 שורה 13 והלאה).

עד כדי כך רואה עצמו הנאשם כבכיר עברייני, שהוא לא צפה כי הסוהרים יעזו לבצע את הכניסה לתאו כי "**סמכתי על המעמד שלי**" (עמוד 148 שורה 25).

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-03-57226 מדינת ישראל נ' עודה(עציר)

וכן: "יש לי השפעה על אנשים" (עמוד 209 שורה 16).

על כן, בנסיבות אלו, יש משמעות רבה ומיוחדת להרתעת היחיד והרבים.

כגודל בכירותו העבריינית כך עוצמת השיקול של הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

הרתעת היחיד על שום מה? על שום תפיסתו של הנאשם את עצמו כמי שזכאי ליחס מיוחד, אף לפני משורת הדין והרושם שהתקבל במשפט כי הוא מרשה לעצמו להתנהג באופן שונה וחריג מהמצופה מעבריינים אחרים השוהים בתוך כותלי הכלא.

הרתעת הרבים על שום מה? על שום שמעו (המוניטין השלילי) של הנאשם בקרב אסירים אחרים, אשר ישמעו אודות תוצאת ההליך, יפנימו מה היה גזר-דינו ויובהר להם כי קיים גמול עונשי אמתי למי שמתייחס לסוהרים ולאוכפי החוק בניגוד לחוק.

קבעתי בהכרעת-הדין, כי דווקא עם עבריינים שכאלה "...יש לנקוט הקפדה יתירה, לגדור את הפרצות, קלה כחמורה" ואכן אין לך הקפדה שכזו אלא בענישה המעבירה מסר חד וברור.

וראו בעניין זה: ע"פ 1361/10 מדינת ישראל נגד יניב זגורי ואח' (2.6.11):

"ראוי לשלוח מסר חד וברור למנסים לפגוע בעבודתם של אוכפי החוק - כי עבריינותם תיענה בענישה מחמירה ומרתיעה".

(3). השפעתם האפשרית של האיומים:

תוצאת מעשיו של הנאשם הובילה את מפקד האגף חייר עלווה למצב דברים שבמסגרתו הוגדר כמאויים (עמוד 60 שורה 6 והלאה, עמוד 61 שורה 14: "אני הוגדרתי כמאויים").

במהלך המשפט הדברים היו ברורים ולא נדרשו לחוכמת הנסתר.

עד כמה הוא חשש עד זה מהנאשם עד שביקש בעדותו, שלא למסור מי נתן את ההוראה להוציא את הנאשם מן התא והוא ביקש למסור הסברים במעמד צד אחד - נוכח אימת הנאשם עליו, עד אשר נאלץ בית-המשפט להעיר כי אין זה נהוג להעיד בדרך שכזו (עמוד 48 שורה 3 והלאה).

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-03-57226 מדינת ישראל נ' עודה(עציר)

בנוסף, כפי שקבעתי בהכרעת-הדין, התרשמתי כי **הסוהרים אשר העידו, עשו כן כמי שכפאם שד ולא קשה היה להבחין בבהלה שאפפה אותם**. למרבה הצער, הם הועלו אחד אחד דרך מעלית העצורים לאולם בית-המשפט.

לפיכך, יש מחיר לחובת הנאשם, אשר ניהל את המשפט בנסיבות אלו ולא מנע את עדותם, הגם שאת חלק מעדויותיהם דחיתי בהכרעת-הדין.

וכן אפנה בעניין זה לרושם שעשה הסוהר מני חיים כפי שכתבתי בהכרעת-הדין בעמוד 9 בפסקה המתחילה במילים "אי נוחות...ניתן היה לאתר סימני חשש כבדים...".

מפקד האגף חייר עלווה העיד על הנאשם: "...ואני רוצה להגיד לך גם שאף אחד לא רוצה להתעסק עם האסיר הזה..." (עמוד 35 שורות 20 – 21). הלך נפש כזה של עבודת סוהרים – וחבל שכך - אסור שיתקיים ותרומת בתי-המשפט בענישה חייבת להיות כזו שמסירה כל חשש מלבבות העושים במלאכה.

מצב דברים שכזה בהחלט מחייב ענישה המדגישה את הצורך להעניק לסוהרים רוח גבית, אשר תוביל לחיזוק נפשם, ותבהיר להם, כי בתי-המשפט עומדים אחריהם ומחזקים את ידם במאבקם היום-יומי הקשה לשמירה על הסדר הציבורי בתוך כתלי בית-הסוהר.

(4). עבר פלילי:

לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 7 הרשעות קודמות (במ/1), וניתן ללמוד ממנו כי הנאשם בחר בדרך האיומים והאלימות כבדרך חיים.

זהו נאשם שטבול בעולם העברייני האלים מכף רגל ועד ראש.

אפרט את דרכו העבריינית העולה מהרשעותיו:

תחילת דרכו העבריינית בשנת 2003, עת הורשע בשנת 2006 בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה ואיומים** (ת"פ 1741/04 שלום פתח תקווה במ/7). דובר בתקיפה אלימה שעובדותיה תוארו בעמוד 25 שורה 1 והלאה לגזר-הדין. הוא נדון לשישה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-03-57226 מדינת ישראל נ' עודה(עציר)

בהמשך, בשנת 2006 עבר עבירת **פציעה וחבלה** ונדון בשנת 2007 ל – **33 חודשי מאסר בפועל**. עיינתי בגזר-דין זה (ת"פ 3528/06 שלום פתח-תקווה) (במ/2) ולמדתי, כי הנאשם **דקר אדם באמצעות סכין פעמיים באזור הפנים, הצוואר והקרקפת**.

בשנת 2010 הורשע בגין ביצוע עבירות משנת 2009 של **סיוע לעסקת אמל"ח ונדון ל – 24 חודשי מאסר בפועל**. עיינתי בגזר-דין זה (ת"פ 421/09 מחוזי ירושלים) (במ/3) ולמדתי, כי כפי הנראה דובר בסיוע לעשיית עסקה **במטען חבלה** (עמוד 1326 שורה 7).

באפריל 2013 נדון בגין ביצוע עבירות של **איומים, תקיפת שוטר ועבירות נוספות ל – 16 חודשי מאסר בפועל**. עיון בגזר-דין זה (ת"פ 3369/08 שלום פתח תקווה במ/4) מלמד, כי במסגרת פסק-הדין של בית-המשפט של ערעור (עפ"ג 13-05-28805 מחוזי מרכז) נקבע: "אנו רואים עין בעין עם בית המשפט קמא את חומרת התנהלותו של המערער בכל אחד מהמקרים נשוא גזר הדין, שכן **הם משקפים את יחסו של המערער לרשויות אכיפת החוק, איתן הוא מתעמת חדשות לבקרים** כפי שהדבר עולה מהמעשים נשוא כתב-האישום בגינם מרצה המערער את עונש המאסר..." (עמוד 4 שורה 26 והלאה).

הנה כי כן, **כבר אז, קבע בית-המשפט המחוזי הנכבד את שלימים יסתבר כדפוס פעולה של הנאשם – התעמתות עם לובשי המדים באשר הם**.

בחודש מאי 2013 הורשע הנאשם בגין עבירה של **סחיטה באיומים** שאותה ביצע בנובמבר 2012 ובגינה נדון ל – **12 חודשי מאסר בפועל**. עיון בגזר דין זה (ת"פ 13-02-38978 מחוזי מרכז במ/5) מלמד כי דובר באיומים חמורים ביותר, שלפיהם **הציג הנאשם יחד עם אחר בפני אותו מאוים מצג איום כי שולם תשלום בסך 100,000 ₪ בגין חיסולו ועקב כך שילם אותו אדם לאחר סכום כסף כדי למנוע זאת**.

בנובמבר 2013 הורשע הנאשם בעבירת **איומים** והעלבת עובד ציבור שאותן עבר בפברואר 2012 (ת"פ 15-05-43277 שלום פתח תקווה במ/6).

בפברואר 2015 הורשע בעבירות **סמים** שאותן ביצע בשנת 2014.

מכל האמור עולה כי **אכן זהו נאשם שעונשי מאסר בפועל אינם מרתיעים אותו מלשוב ולבצע עבירות איומים ואלימות והכרעת-דיני מוסיפה ומלמדת, כי הוא ממשיך במעשיו גם בתוך כותלי הכלא**.

הנה כי כן, **בעל עבר פלילי שכזה, המשמיע את האיומים כפי שהשמיע הנאשם לסוהרים, בהחלט נוטע בליבם פחד וחלחלה מוגברים**.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-03-57226 מדינת ישראל נ' עודה(עציר)

בהחלט יתכן, שדבר איום, כפי שאיים הנאשם, אילו היו מושמעים על-ידי ינוקא עברייני, היו אלו דברים שיוצאים מפה נקלטים באוזן ושם נעצרים (שהרי האמירות, כשלעצמן, אינן מן הרף העליון), אך במקרנו חלפו האיומים את האוזן הקולטת, המשיכו ונקלטו בלב שרעד.

(5). שיקולי חומרה נוספים:

הנאשם ניהל משפט עד תום, לא חסך זמן ציבורי.

אכן, הנאשם זוכה מחמת הספק מחלקים שונים, שנטענו כלפיו בעובדות כתב-האישום, ועדיין אין דינו של נאשם זה כדינו של נאשם אשר מורשע בעקבות הודאתו וחוסך זמן ציבורי ניכר, שהוא זוכה להקלה נכבדה בעונשו.

לא הוגש תסקיר ואין בפניי כל שיקולי שיקום.

אין בפניי כל הבעת צער או חרטה.

במהלך המשפט התרשמתי כי עוינותו של הנאשם לגורמי אכיפת החוק ובכלל זה אל הסוהרים נותרה בעינה **ועתים רבות** כינה אותם בעדותו בצמד המילים: "**כנופיה דרוזית**" (148 שורה 18). הנה כי כן, התהפכו לנאשם זה היוצרות - מי בצד המפר את החוק ומי בצד השומר עליו.

(6). שיקולים לקולה:

בעניין זה יש ממש בהפניית ב"כ הנאשם לקביעות הרלוונטיות שבהכרעת-הדין הנוגעות לטיבה הלקוי של החקירה, לאי מיצויה ולתחקיר החסר.

אכן, כפי שקבעתי בהכרעת-הדין הסוהרים נחקרו בחקירה "קצרה, לקונית, מינורית המסתפקת בתשובות כלליות..." וכי "התקיימה כאן חקירה חלולה, דלילה, בלתי ממצה, לצאת לידי חובה, שאינה עולה בקנה אחד עם כללים של חקירה טובה החותמת בכל מאודה אל חקר האמת".

לאחר המקרה, הנאשם הושם **בצינוק** שם שהה בתנאים קשים. התקבלו ראיות כי בהחלט מדובר באי בודד, שמלבד צמד המילים המכובס שניתן לו - "אגף 11" - ספק אם ראוי למגורי אדם.

כפי הנראה, נשפט הנאשם משמעתית (למרות שתוצאת ההליך לא הוצגה ולא התבררה עד תום).

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-03-57226 מדינת ישראל נ' עודה(עציר)

עוד שקלתי את עדותו של מפקד בית-הסוהר תת גונדר אריק יעקב, שלפיה **התנהגותו הכללית** של הנאשם הייתה טובה (עמוד 18 שורה 14 והלאה) והוא נהג להגיע אתו להסכמות שונות כל בסיס כבוד הדדי. ואולם יש לזכור, כי הרושם שהתקבל במשפט היה כזה, שהתנהגותו של הנאשם הייתה טובה, כל עוד קיבל את מבוקשו מאת פיקוד בית-הסוהר, עד אשר בחר סוהר צעיר שלא שמע את שמעו, שלא לציית לבקשתו ולדבוק בכללים ובנהלים. ואכן, גם מפקד בית-הסוהר העיד בעניין התנהגותו של הנאשם: "ש: והתרשמות, איך התרשמת מהגבולות שלו? ת: קודם כל הגבולות שלו הן, כן, משהו שהוא מחפש את הגבול שלהם וכן מחפש למתוח אותם" (עמוד 19 שורה 12 והלאה).

אין חולק כי תנאי ההפרדה בהם שוהה הנאשם הם תנאים קשים ביותר. ביקרתי בעבר, במסגרת תפקידי, באגף זה והתרשמתי מתנאי הכליאה הקשים: הנאשם שוהה לבד בתא מאסר קטן, ללא חלון חיצוני, אשנב קטן נפתח ומחדיר מעט אוויר פנימה, ללא ביקורים או שיחות טלפון, מנותק מהעולם החיצוני.

שמעתי כי אחיו של הנאשם נפטר כחודש לפני האירועים ועל מחלת הוריו.

עוד שקלתי את נסיבות המקרה שאותן תיארתי בהכרעת-הדין. אכן, **אין מדובר בנאשם אשר תכנן מראש כי גלגל האירועים המתואר יתרחש.**

וכן שקלתי את האמרה שרחפה באולם המשפט, שצפה ועלתה בכל עת, שלעתים אל תהיה צודק היה חכם, ואילו היו פועלים על-פיה יתכן שניתן היה לסיים את כל שארע בדרך פחות אלימה.

ד. מסקנות:

במסגרת שיקולי הענישה בתיק זה, **חייב בית-המשפט להדגיש את השיקול של הרתעת היחיד והרתעת הרבים, בדרך של ענישה מחמירה, חדה, אשר מעבירה מסר ברור, שאין להקל ראש ביחס לכל אלימות או איום, קלה כחמורה, הננקטים כלפי סוהרים המבצעים את עבודתם כדין, תוך רצון להנחיל סדר ומשמעת בתוך כתלי הכלא, בסביבת עבודה מיוחדת וקשה מול ציבור העצורים והאסירים.**

מסקנתי הברורה מכלל השיקולים דלעיל, היא כי הם מצטברים יחד לנקיטה בענישה מחמירה ביותר, ברף העליון של המתחם, כפי עתירת המאשימה, וזאת נוכח טיב האיומים, מיהותו של הנאשם, מעמדו העברייני הבכיר, עברו הפלילי הכולל עבירות אלימות ואיומים, נוכח עונשי המאסר הנכבדים, שלא הרתיעוהו פעם אחר פעם לשוב על מעשיו וניהול המשפט - המחייבים להעביר מסר חד וברור לו ולשאר העצורים/אסירים, שבית-המשפט ינקוט באפס סובלנות כלפי כל התנהגות אלימה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19-03-57226 מדינת ישראל נ' עודה(עציר)

או מאיימת כלפי סוהרים, וכי השכפ"ץ הפיזי שאותו הם לעתים נאלצים ללבוש במסגרת תפקידם, בהחלט מגובה גם בשכפ"ץ משפטי, עונשי, מרתיע – רוח גבית מחזקת מאת בתי-המשפט.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 21 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו בתיק זה ה – 23.3.19.

ב. 8 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה שיש בה יסוד של אלימות כלפי אדם, לרבות ניסיון.

ג. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירת איומים.

ד. פיצוי לסוהר מני חיים – פרטים ימסרו בידי המאשימה – בסך 3,000 ₪, אשר ישולמו עד ליום 1.2.20.

ה. פיצוי למפקד המשמרת חייר עלווה – פרטים ימסרו בידי המאשימה – בסך 10,000 ₪, אשר ישולמו עד ליום 1.2.20.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, ג' טבת תש"פ, 31 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.

מנחם מזרחי, שופט, סגן הנשיאה